

בנין רחוק

עלון קיבוץ עין דומפרץ 92 שנה להיווסד הקיבוץ

המחאה על הגשר

עלון מס' 13 (3362)

כ"א אדר א' תשפ"ד, 1 מרץ 2024

יום העליה על הקרקע 25/08/1938

ייסוד הקיבוץ בבת גלים 26/01/1930

"אית אית בעשן מאצ'יני היסועה". שיר נפוץ לריקוד המעגל "שלא נס ליחור", ובכל פעם בה מזדמנים אירועי ריקודים יש מקום של כבוד לריקוד מעגל זה. חווינו ורווינו השנה שנת גשמים מפתיעה, ששטפה את כל הארץ. אגמים נוצרו, שיטפונות גרפו, גגות טפטפו, והכינרת שלנו מזמן לא זכתה לשפעת מים שכזו. וזה לא נגמר – הנחלים זורמים אל הכינרת, אטרקציית המפלים מפעימה כל פעם מחדש, אבל "אליה וקוץ בה" – הצפון סגור-נעול, המטיילים לא מגיעים, האוכלוסייה הצפונית ויישובי עוטף עזה גולים בארצנו, והעונה המיוחדת הזו לא יכולה לספק את ההתפעלות מהטבע המדהים. נאחל לתושבים הגולים חזרה מהירה ליישובים הנטושים, ושיחזור השקט לארץ.

בעלון זה מועלה זכרם של **איל מולד ומתי גיא**, זכרם לברכה. ניחומים למשפחות האבלות.

תמיר שחף מסיים קדנציה כמנהל קהילה, וקול קורא למנהל קהילה חדש מתפרסם על ידי משאבי אנוש. נאחל לעצמנו שנמצא מחליף מקומי, שידע להמשיך להחזיק במושכות כיאה לקהילה שלנו;

קהילת עין המפרץ מוזמנת לטקס לזכרה של **לין דפני ז"ל**, שנרצחה במסיבת נובה בתל רעים. הטקס יתקיים באולם נעמן בשבת 2.3 בשעה 16:00, כהקדמה למשחק כדורעף שייערך בהיכל נעמן, בו תארח **"הפועל גליל - מטה אשר - עכו"** את קבוצת "המעפיל – מנשה – עמק חפר".

מתן גפן לא נח, ומוציא לאור את הקובץ "עשור רביעי לקיבוץ עין המפרץ". בשיחה של **דפי** איתו הוא מספר מה מניע אותו להוציא קבצים אלה. מתן, אתה עושה מצווה בהבאת המידע שאגור בתיקי הארכיון לאור. דוּז פואה! כמו כן, מתן מסיים תקופה לא קצרה בניהול החינוך, ודברים לזכותו נלקחו והודפסו ממפגש הסיום, שכל חברי ועדת חינוך השתתפו בו.

בגלל קוצר היריעה נסיים כאן, העלון לרשותכם באהבה.

שבת שלום,
מוכה

מה קורה - (לפי סדר העמודים)

3	עדכון בנושא אירוח אופק בעין המפרץ
4-5	משולחן מש"א – קול קורא למנהל קהילה
5	ברכות לניבה עומר
6	פעילות סיכום הנסיעה לכיכר החטופים במרחבים
7	איל מולד ז"ל – קורות חייו
8-9	ראיון עם מתי גיא ז"ל
10-11	עשור רביעי לקיבוץ ונר זיכרון
12	סיכום פגישת הנהלת חינוך
13	גנרטורים
14	שאלתא ותקציב המדינה
15	מורה דרך לחוגגי העשור השמיני
16	סודיקו
17	סבבא
18	דףתרבות

עורך: מוכה מלך, חברת מארכת: דפי עציוני. פנימי, אין להעתיק או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ.

כתובתנו בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

עדכון בנושא אירוח חטיבת הביניים מבית החינוך אופק בע"מ המפרץ

חברי עין המפרץ שלום רב,

מזה 4 חודשים, עם פרוץ המלחמה, השתנה המצב הביטחוני בכל הארץ וגם אצלנו בצפון. תלמידי ומורי בית החינוך "אופק" אשר נמצא בעברון נקלעו למציאות חדשה, אשר אינה מאפשרת קיום שגרת לימודים כפי שהייתה לפני זה - 7 באוקטובר, ובבית החינוך עצמו יש מחסור גדול במיגון ומקלטים עבור כלל 1100 התלמידים. תלמידי בית החינוך מחסירים לא מעט שעות לימוד, ומכיוון שעברון אינו יישוב מפונה (וכן גם יישובי המועצה המשתייכים לבית הספר), התלמידים אינם זכאים להקלות במבחני הבגרות או לתנאים מותאמים אחרים. כמו כן, ישנם מספר מורים מפונים אשר משפיעים על מצבת כח האדם בבית החינוך.

הנהלת "אופק" והמועצה האזורית מטה אשר עושים מאמצים רבים לספק לכלל התלמידים מענה חינוכי מתאים והולם לתקופה זו, אשר לא ידוע כמה זמן תימשך. בשיתוף הצוות החינוכי והמועצה יזמנו מהלכים לנסות ולתת מענה לאירוח כיתות ז'-ח' כאן אצלנו בעין המפרץ, על מנת שיוכלו לחזור וללמוד באופן מלא עד סוף שנת הלימודים הנוכחית באמצע יוני. בהזדמנות זו, אני רוצה להודות לכלל העושים במלאכה:

– **אסתי פלד**, אשר ביצעה תכנון מזורז למבנה הקומונה, בו אנו עומדים להכניס 10 כיתות גדולות ועוד 4 חדרי לימוד קטינים יותר. בתגמיר יהיה חדר למורים ומשרדים לשיעורים פרטניים.

– **יפתח אמיר**, מנהל התשתיות, אשר גייס קבלנים לביצוע מהיר, ותוך 3 שבועות של עבודה מאומצת יעמוד המקום בתצורה חדשה, כולל חשמל ותקשורת מתאימה.

– **נטע ארז**, אשר נרתמה למשימה ופינתה במהרה חללים נוספים אשר יועדו לשימוש התלמידים.

כפי שנכתב, יתחילו את לימודיהם בעין המפרץ שכבות ז'-ח'. שתי שכבות אלו כוללות כ-400 תלמידים וכ-50 מורים. בשיתוף פעולה יפה של רבים, אנו נשמיש מספר כיתות במרחב הצעיר הישן, בחדר המוסיקה בגיל הרך, ונשתמש גם בחדר העיון והספריה. כמו כן באגף המערבי בחדר האוכל יוכן מתחם זמני ללימודים וכך גם במיקלט הריתמיקה. יוצבו תאי שירותים מיועדים ויהיה שימוש גם בשירותים בחדר האוכל ובמבנה הקומונה. בית הספר והמועצה יציבו אבטחה ועובדי ניקיון על מנת לשמור על ניקיון הכיתות והשירותים על מנת להקטין ככל הניתן פגיעה בחיי השיגרה בקיבוץ. אושרית וצוות המטבח נערכים לתגבר את חדר האוכל, ואנו נשמח שהנוער יוסיף חיים בחדר האוכל שלנו.

המועצה האזורית משקיעה בפרויקט כ-500 אלף ₪ ואנו רואים חשיבות עליונה לאפשר לבית הספר להצליח וללמוד לימודים מלאים לאחר 3 שנות קורונה ומלחמה הנמשכת מתחילת שנת הלימודים.

כמובן שיתכן ויהיו קשיים אותם נעשה מאמץ לפתור בימי ההפעלה הראשונים – היו סבלניים. אנו בטוחים כי עין המפרץ יעמוד במשימה זו בכבוד ויתגייס למען הצלחת המשימה.

בברכה,

תמיר שחף – מנהל קהילה

איל רייז – סגן ראש המועצה

שירן פרי – מנהלת חטיבת הביניים - אופק

קול קורא למנהלת קהילה

הגדרת תפקיד מצורפת. קו"ח יש להגיש למש"א במייל:
ty masha@ein.co.il לתאריך 12.3.2024.

הגדרת תפקיד:

יעדי התפקיד: הובלת תהליכים אסטרטגיים, קביעת מדיניות ויישום המדיניות יחד עם אחריות על תחומי הפרט והחברה בעין המפרץ

משימות ותחומי אחריות:

- גיבוש אסטרטגיה לקהילה ויישומה (לדוגמא: קליטה וצמיחה דמוגרפית, שיוך דירות).
- קביעת יעדים לקהילה כחלק מתכנית שנתית, ובחינת העמידה ביעדים.
- אחריות על ביצוע החלטות ונהלים על ידי הנהלות, ועדות וגופים אחרים בקהילה.
- אחריות על דיווח תקופתי לאסיפה על תכנית וביצוע תקציבי הקהילה.
- אישור הדוחות הכספיים של הקהילה.
- כתובת למנהל תפעול הקהילה בכל נושאי תפעול הקהילה לרבות נושאי שכר, מדיניות, פתרון קונפליקטים וסיוע אחר נדרש.
- קידום תהליכים בהתאם לאסטרטגיה הנבחרת מול גורמי חוץ ופנים.
- בניית אמון בהנהגתו על ידי יצירת מעורבות ושיתוף החברים, וקיום ערוצי הידברות וקשב יזומים ושוטפים.
- אחריות על שילוב טובת כלל הקהילה וטובת הפרט תוך שמירה על החלטות הקיבוץ.
- כתובת לפניית חברים.
- ותפעולו (פתרון קונפליקטים, סכסוכים בין שכנים, חריגות בתקציבי חברים ועוד)
- יו"ר ועד ההנהלה
- אחריות על ועד ההנהלה, צוות ניהול, הנהלת קהילה- כולל קביעת סדר היום, יישום ההחלטות ובקרה עליהן.
- אחראי לכינוס ועדת אסיפה.
- חבר מן המניין בכל תהליך אסטרטגי ובצוותים שנגזרים מכך.
- חבר בהנהלות ובצוותים השייכים לעסקים: ההנהלה הכלכלית, דירקטוריון ימ"א.
- טיפוח מערכות היחסים עם הסביבה ומערכות הניהול האזוריות והתנועות.
- שותף בגופים חיצוניים כנציג עין המפרץ.

כישורים ודרישות התפקיד:

- אחריות, מסירות לתפקיד
- יושר והוגנות, דיסקרטיות, אמינות
- יכולת הובלת תהליכים ומשימות
- ראיה מערכתית כוללת
- גמישות מחשבתית, יצירתיות
- ניסיון קודם בניהול מערכות, כולל ניהול עובדים
- אינטליגנציה רגשית ובין אישית (מודעות עצמית ריאלית, יכולת הכלה, סובלנות, יחסי אנוש טובים)
- תודעת שירות
- יכולת הקשבה והבנה של צרכי הפרט
- כריזמה ויכולת השפעה

- יכולת עמידה בלחצים
- יכולת קבלת החלטות והבחנה בין עיקר טפל.
- יכולת אצילת סמכויות
- זמינות
- ניהול משאב הזמן באופן אפקטיבי

ניסיון:

מועמד פנימי- ניסיון בתפקידים דומים בקיבוץ או בקיבוץ אחר - יתרון
במידה ונבחר מנהל מחוץ לקיבוץ - ניסיון בתפקיד קודם - חובה

היקף המשרה: 100%

כפיפות ארגונית: הנהלת קהילה

דרך הבחירה: מכרז פנימי/חיצוני, צוות איתור, אסיפת קיבוץ

המועמדים (פנימיים/חיצוניים) יישלחו למבחני התאמה חיצוניים

ברכות לניבה עומר על בחירתה לחברת מועצת העיר הרצליה במסגרת תנועת "חודה חדש"

ניבה פעילה מאוד בקהילתה, מצורף קטע מידיעה שפורסמה באינטרנט:

שיתוף פעולה בין תושבי שכונת הרצליה הצעירה ורב הקהילה הרפורמית
ברי שלזינגר, הוליד הקמה ותפעול של מרכז לסיוע אזרחי הנותן מענה
לצרכים שעולים מצדדים של המשפחות שפנו מהדרום והצפון אל הרצליה
וקיבוצי הסביבה.

מרכז לסיוע אזרחי הוקם בתוך מתחם בית הכנסת קהילת תורת חיים
שפועל בהדדיות במקביל לפעילות בית הכנסת. החמל עם עשרות
המתנדבים והמתנדבות פועל לסייע ולתת מענה לבקשות שמתקבלות
מתושבי הדרום והצפון שפנו מביתיהם והועברו לשהות בהרצליה ובקיבוצי
הסביבה.

את המרכז הקימו בהתנדבות צוות
איכותי מסיעת "חודה חדש", דנה אורן
ינאי, תמר רבינוביץ מיטל, **ניבה עומר**
בז'ינסקי, עידית אלכסנדרוביץ, רחלי
מרוס דור, גדעון בוק וגיא מנור, וכן
חברים נוספים מארגון 'אחים לנשק',
שהצטרפו במלוא המרץ למאמצי
הסיוע (מתוך האתר "הרצליה היום").

גאים בך, עלי והצליחי!!

פעילות סיכום הנסיעה לכיכר החטופים במרחבים

"חשבתי שזה לא הוגן שאני יכול להסתובב חופשי ולאכול מה שאני רוצה והחטופים אוכלים בקושי פיתה ביום." "חזרתי עם תחושת גאווה שעשיתי את זה ושאני תומך במשפחות."

"חשוב שהכיכר תהיה כדי לתמוך במשפחות ולהזכיר כל הזמן כמה חשוב להחזיר את החטופים הביתה." "חשוב לכולם לנסוע לכיכר ולהביע הזדהות, לדעת... גם בגיל שלנו ואפילו יותר צעירים."

אלו הם חלק מהמשפטים שנשמעו בפעילות קפה-דילמה חשובה ומוצלחת שהתקיימה במרחב

הבוגר לסיכום הנסיעה ל"כיכר החטופים". הילדים התחלקו ל-4 קבוצות מעורבות, שבהן היו גם ילדים שנסעו לכיכר וגם ילדים שלא. את הקבוצות הנחו המדריכים שנסעו לכיכר : **עמר, צפרי, ליבי ועידו**. כל קבוצה קיבלה שולחן ב"בית הקפה" ותפריט. כל מאכל שמזמינים מהתפריט מביא איתו שאלה שצריך לדון בה.

הדיונים היו מרתקים ויצאו גם ממסגרת השאלות. הילדים שיתפו פעולה בצורה בוגרת ומקסימה. לפעמים היה קצת מביך או קשה, אבל בסה"כ הפעילות עברה בהצלחה רבה, והיותה סגירת המעגל.

בכך מסתיים תהליך שהחל במפגש הכנה חשוב עם הילה עידן (בת דודתו של צחי עידן, שחטוף בעזה) שהתנהל בצורת "סליחה על השאלה", והמשיך בנסיעה עצמה ל"כיכר החטופים" שבמסגרתה התקיים טקס מרגש.

דברי צפרי בכיכר : "118 ימים חלפו מאז השבת שטלטלה ושינתה את חיינו ואי אפשר לברוח ואי אפשר להתחבא. ולא צריך לברוח ולא צריך להתחבא. צריך להישיר מבט. לזכור ולעולם לא לשכוח. להבין שאנחנו חלק מאחד האירועים הגדולים, המשמעותיים והעצובים בתולדות העם והמדינה ולעשות הכל כדי לזכור, כדי ללמוד, כדי לפקוח עיניים. כדי לזכור את **עידן ולין** היקרים שלנו ולכתוב את שמם וסיפורם בענק בספר הקיבוץ שלנו, כדי להחזיר הביתה את היקרים שעוד נמצאים כל כך קרוב וכל כך רחוק, בשבי האויב, וכדי לדאוג שהמדינה שלנו תמשיך להתקיים בביטחון. למעננו, למענכם, יחדינו האהובים ולמען הדורות הבאים.

כאנשים שעוסקים בחינוך ראינו זכות ואפילו חובה להגיע לכאן, יחד איתכם, כדי לחזק, להתחזק, לתמוך ולא לשכוח. עד שכולם יחזרו ונדע ימים טובים יותר."

צפרי הוסיף בסיכום הפעילות : "אני גאה בכל הילדים ובבגרות וההתעניינות שהפגינו, ושמן מאוד שהצלחנו להוציא את הנסיעה לפועל. תודה גדולה להורים, שבלי תמיכתכם כל זה לא היה מתאפשר."

איל מולד ז"ל - קורות חייו

איל נולד בחיפה בשנת 1963, בן זקונים להוריו שולמית וישראל, אח צעיר לאחיו הגדול אודי ולאחותו אירית, שגדולים ממנו בשנים רבות. אחותו היתה כעין אמא שניה עבורו, ואיל היה קשור אליה מאד. אביו עלה ארצה מרומניה ואמו היתה צברית ממוצא ייקי.

הילדות עברה על איל בחיפה. מכתה ג' ועד סוף חטיבת הביניים למד בביה"ס הניסיוני בחיפה ואח"כ בבי"ס חוגים. איל אהב את תנועת הנוער והיה פעיל מאד ב'השומר הצעיר' בחיפה. בסיום

התיכון הלך עם הגרעין מהתנועה לנח"ל ואיתו לקיבוץ כישור. מכישור הגיע כ'בן בחופש' (במב"ח) לעבוד בעין המפרץ, והשתלב בעבודה בימא. כאן הכיר את עופר שרון והם נישאו. ב-1988 התקבל לחברות בעין המפרץ, ומאז נשאר חבר קיבוץ כאן.

אחרי שנים מעטות נפרד מעופר ויצא לפעילות בתנועה. איל היה רכז אזור הצפון ב'השומר הצעיר' במשך שנתיים, ואחר כך ליווה עוד שנה את גרעין 'יונתן' בחוות הכשרה בצבעון. את כרמית הכיר במסגרת עבודתו בתנועה, אחרי כמה שנים התחתנו וכרמית באה לחיות איתו בעין המפרץ. ב-1999 נולדו לכרמית ולאיל התאומים אוריין ומיתר, וב-2003 נולד הבן הצעיר תלתן. לאורך כל השנים בקיבוץ היה איל מעורב מאד בתחום ענפי השירות לחברים ולקח על עצמו תפקידים. בתחילה היה סדרן עבודה, אחר כך סדרן רכב במשך כמה שנים, ומשנת 2000 ועד יומו האחרון היה האחראי על מערכת התקשורת בקיבוץ, כולל מערכת המחשבים והאינטרנט. איל היה אוטודידקט, ולהוציא קורס קצר בתחומים אלה הוא לימד את עצמו בכל הקשור בנושא הרחב הזה.

כל חבר קיבוץ יודע כמה קשה להשביע את רצון החברים בתפקידי שירות כאלה. לזכותו של איל חשוב לציין שבכל התפקידים הוא זכה להרבה מאד פירגון ומכתבי תודה מהחברים, שמשקפים את אופיו הטוב. במכתבים קוראים לו 'מלאך', משבחים את יחסו האדיב והסבלני לחברים, ועוד. קצת מהנכתב במכתבים אלה, לדוגמה: "לאיל היקר - רוצים להודות לך מקרב לב על הטיפול המסור בכל מה שקשור לנושא הטלפונים והאינטרנט. אתה בולט ביחס הנהדר והמכבד כלפי הפונים, ותמיד מצליח בכישרון רב לפתור את הבעיות. לבוא בשבת זה לא מובן מאליו, ולכן תודתנו כפולה ומכופלת". ועוד מכתב: "...איל, בכל שעה ובכל מצב, כולל כשהיה בבי"ח, מחזיר את הטלפון שהפסיק לעבוד בגלל הפסקות חשמל לפעולה, באדיבות רבה ובסובלנות. כאחת שלא משתמשת בטלפון נייד - הפעולה הזאת מצילה אותי מניתוק מוחלט מהסביבה...". בכותרת של מכתב אחר, שאומרת 'אנשים טובים באמצע הדרך' נכתב: "איל מולד שלנו, שמעניק לנו שירות סופר סופר מקצועי ושירותי בכל שעה ביום, נענה תמיד בחיוך רחב לצד הומור ציני שמאפיין רק אותו... יישר כוח על עבודתך הנאמנה!" מכתבים בנוסח דומה התפרסמו בעלון הקיבוץ ונשלחו לאיל פעמים רבות.

במסגרת תפקידו בתחום התקשורת היה איל שותף למנהלי המשק והקהילה בחיפוש מתמיד איך לשפר ולשדרג את התקשורת, האינטרנט והטלפונים של החברים. איל היה גם מלווה חברתי מטעם הקיבוץ לקבוצת הנוער "ברוש" שעלו מהונגריה, והתחנכו אצלנו במוסד נעמן 4 שנים.

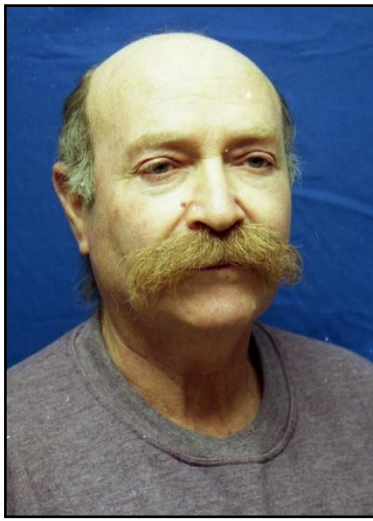
לפני כמה שנים נפרד מכרמית.

איל היה חולה מאד וליבו לא עמד לו יותר. הלך מאתנו והוא רק בן 60. לאוריין, מיתר ותלתן היקרים, מחבקים אתכם וכואבים אתכם, ולכרמית, אירית ואודי וכל המשפחה - אתכם בעצב הרב ובאבל. נזכור אותך תמיד, איל, יהי זכרך ברוך!

כתבה: רחלי גזית.

מתי גיא ז"ל

מצורף ראיון עם מתי גיא ז"ל, שנערך בתאריך 8.10.2007. תודה לשוש כץ ששלחה את הראיון לעלון.

גיא מספר:

"מוצא ההורים שלי בקרים, רוסיה. הייתה שם קהילה יהודית גדולה שנטבחה ע"י הקוזקים. כל המשפחה של אבא שלי נרצחו, ואבא עם האחים שלו ברחו בסירה דרך הים השחור לתורכיה, וחיו שם בערך שמונה שנים. כל הקהילה היהודית שהייתה בקרים התאספה לאט לאט בארץ, והקימה את "אגודת עולי קרים". הקימו בית כנסת ואבא שלי היה הגבאי של בית הכנסת, וכך התקיימה הקהילה.

אבא והאחים שלו עלו לארץ והתיישבו בתל-אביב. ההורים שלי הכירו זה את זה בארץ והתחתנו. אני נולדתי בארץ. לאבא קראו עמנואל ולאמא מרים. האב היה איש מאד סבלני, אבל הוא לא התערב בחינוך. ההורים שלי גרו בהתחלה בכרם התימנים. לא היה יותר מדי כסף, אבל חיו בכבוד. אבא היה חיט ואמא עקרת בית. הייתה לאבא שלי חנות בשכירות בשוק הכרמל ואמא עזרה לאבא בחנות בשוק הכרמל. אהבתי ללכת לים ולשחות.

כל יום שבת הייתי הולך לבית הכנסת יחד עם אבא. למדתי בבית ספר דתי, שבו יום הלימודים היה ארוך יותר, הוא היה משמונה בבוקר ועד חמש אחר הצהריים. יכול להיות שההורים שלי לא רצו שאסתובב יותר מדי ברחוב. כל בוקר למדנו כשלוש שעות לימודי קודש – גמרא, תנ"ך וכל זה. לימודי חול למדנו רק אחר הצהריים. בהמשך כאשר נכנסתי לגימנסיה היה לי מאד קשה מבחינת חומר הלימודים.

כשהייתי בסוף כיתה ח' נתפסה תחנת השידור של האצ"ל. גאולה כהן נתפסה אצלנו בדירה. אנחנו, ילדי השכונה, ראינו כל פעם קבוצה של בחורים ובחורה אחת עולים אל הגג, אצלנו, ברחוב השומר 3, קומה שלישית, בבית שבו גרתי. בקומה רביעית, קומת הגג התמקמה תחנת השידור של האצ"ל. יום בהיר אחד ראינו מהומה. הבית הוקף על ידי אנגלים והייתה מהומה רצינית. המזל היה שאבי ואחי לא היו בבית. גאולה כהן והחברים שלה, המאבטחים, רצו להיכנס לאחת הדירות. כל הדיירים סגרו את הדלתות, לא הסכימו. אמא שלי הייתה אשה אמיצה, ג'דע, ואמרה – אני אכניס אותם. אני, כמובן, התגייסתי אחר כך לאצ"ל, פיזרתי והדבקתי כרוזים. אחר כך האצ"ל התפרק ונשארת לי לא משימות.

הייתי מאד אידיאליסט כמו הרבה חברה בגילי. ידעתי שאני בתל אביב לא אשאר, שאני אלך להתיישבות, או אלך לאיזה שהן משימות, אבל בטוח שלא אשאר בשוק הכרמל. בשכונה היינו חבורה של כמה ילדים, ואחד מהם היה ב'מחנות עולים'. הוא אמר, אתה יודע מה? בוא ל'מחנות עולים', אחר כך אנחנו הולכים להתיישבות, ישוב ספר. הלכתי ל'מחנות עולים', עשיתי תפנית מהקצה אל הקצה, ומשם הגעתי לגרעין של 'מחנות עולים' ולגדות. כשהחלטתי ללכת ל'מחנות עולים' ההורים אמרו לי שהם לא מרוצים, אבל לא עמדו בפני, ואמרו לי – תעשה מה שאתה חושב, תסלול לך את הדרך בחיים כפי שאתה חושב. הלכתי לגימנסיה ולמדתי במשך שלוש שנים בבית ספר מקצועי, בית ספר מונטיפיורי, שהיה ליד גימנסיה 'הרצליה' הישנה. לאחר שלוש שנות הלימודים הלכתי להכשרה עובדת, הייתי בהכשרה צעירה בקיבוץ בית קשת. בבית קשת הייתה לי חוויה רצינית. אז התחיל הפילוג בין הקיבוץ המאוחד ואיחוד הקיבוצים והקבוצות. הייתי מעורב באירוע זה, כיון

ששלחו אותנו לקיבוץ יפתח לתמוך בחברים שהיו שייכים לקיבוץ המאוחד. חזרתי לבית קשת ומשם עברתי לגדות עם תומכי הקיבוץ המאוחד.

התגייסנו כולנו לנח"ל והגענו להגוברים (הנוער העובד הקים את גדות, אבל הקיבוץ התפרק ונשארו מתי מעט, נשארו בודדים). אנחנו שינינו את שם הקיבוץ לגדות. הקיבוץ היה בתוך אזור מפורז. לא הייתה עבודה לכולם, עבדנו בק"ל יחד עם הפועלים (עולים חדשים) מחצור הגלילית. עבדתי הרבה במרעה, יצאתי עם הכבשים למרעה, תמיד עם נשק צמוד. גדות היה קיבוץ קטן, כולם עבדו בכל מקום עבודה. רובנו היינו אידיאליסטים, לא עשינו חשבונות בשעות עבודה.

במשך שנתיים הייתי בגדות. ליד גדות הייתה חלקה 4, בשפך של החולה לירדן. הסורים טענו שהשטח הזה שלהם, אנחנו אמרנו שזה שלנו. כל פעם כשטרקטור שלנו התקרב לחלקה הזאת – כמובן רק כשצה"ל היה מוכן – הייתה פורצת מלחמה קטנה - צליפות, יריות. כמה חברה מהגרעין שלנו נהרגו במהלך התקופה הזאת.

בגרעין היו גם בנות, כחצי ממספר החברים בגרעין. היינו מאד מלוכדים, אבל הזמן עשה את שלו. עם השחרור מהצבא הגרעין החל להתפרק קצת - זה נפל, זה התחתן, זה עזב את הגרעין. התקבלנו לחברות בגדות בגיל 18. לאחר הצבא עם השחרור 15-20 חברה עזבו. נשארו כ-70 חברה מהגרעין. היינו רבים יותר מחברי הקיבוץ. עבדתי בגדות בכל הענפים. עבדתי במוסך, במסגריה, בלול וריכוזי אותו, ריכוזי את המדגה, עבדתי בשלחין. כל אחד עבד בכל הענפים. את נועה הכרתי בנופש רווקים בנתניה, הכרתי אותה על שפת הים. חיפשתי מישהו לשחק אתי ברקטות, נועה אמרה שהיא יודעת לשחק, אמרתי, בואי נשחק (היא באמת ידעה לשחק ושיחקה לא רע). בסוף 1969 הגעתי לעין המפרץ והתחתנו.

בינתיים נולד נתיב. לאחר החתונה אמרתי לנועה שאני רוצה לנסות לחיות איתה בגדות. נועה והילד עברו אתי לגדות. שנה אחרי זה התחילה מלחמת יום כיפור, שתפסה אותנו בגדות. הבית שלנו חטף פגז ומסביב היה הרס. כל הקיבוץ נהרס. החלטנו לחזור לעין המפרץ. כשחזרנו לעין המפרץ, קיבלתי את ריכוז הנוי. את הדקלים בכניסה לקיבוץ אנחנו שתלנו, אותם תמרים שהעבירו למתחם מראה המפרץ. מהנוי עברתי למפעל לעבודה בליין. עבדתי בסך הכל כתשע-עשר שנים במפעל, עבדתי בכל המכוונות. במהלך עבודתי במפעל נפצעתי, וההחלמה הייתה ארוכה. בשנת 1982 נכנסתי לעבוד בחצר. עבודת החצרנות אז הייתה בעיקר תחזוקת דירות - מפתחת סתימות בביוב ועד החלפת רעפים בגגות, כולל תיקוני טיח. לאורך שנות עבודתי בחצר עבדתי עם חברים רבים וניהלנו את כל תחזוקת הדירות. לאט לאט פחתו האנשים שעבדו בחצר ונשארת לבד.

בעין המפרץ נולדו לי סתוית, סיון ומורן, והם ילדים נהדרים, עוזרים ותומכים. יש לי הרבה נחת. היום יש לי גם נכדים ויש לי עוד נחת.

פטריטיות צעירה

בקונצרט לפסנתר
של תלמידיה של
סופי, המורה לפסנתר,
עמדו הילדים
והמשפחות ושרו
ביחד את

"התקווה" לצלילי נגינתו של **נבו בן אשר**, שביקש בעצמו לנגן את ההמנון
הלאומי.

עשור רביעי לקיבוץ עין המפרץ – שנות ה-60

מתן גפן הוציא ספר חדש בסדרת הספרים המנגישים לנו את ההיסטוריה המקומית של היישוב והקהילה בה אנו חיים, נפגשנו (דפי ומתן) לשיחה:

מעבר לחיים "השוטפים", אילו נושאים עיקריים העסיקו את הקיבוץ בשנות ה-60?

"בתחום החברתי התעסקו הרבה בשמירה על ערכים מרכזיים של הקיבוץ כמו שיתוף ושוויון, דמוקרטיה, עבודה עצמית, והתלבטו רבות בדרכי מימושם של ערכים אלו לאור הגעת הדור השני על צרכיו השונים (למשל מפעל התחביבים, קבוצות בגדים ועוד). לקראת סוף העשור עם כניסת הדור השני לתמונה התחילו להתגלות פערי הדורות בהתייחסות האידיאולוגית ובהתנהגות וברצון של צעירים לא מעטים להתנסות מחוץ לקיבוץ. לכך יש להוסיף את הערך החשוב של היות הקיבוץ חברה משימתית ובכלל זה אמצנו מספר קיבוצים צעירים, קלטנו חברת נוער, הקמנו את האולפן לעברית ועוד. בהיבט הכלכלי נכנסנו סוף-סוף לתחום התעשייה עם הקמת ימ"א. בתחום החקלאי העסיקה אותנו רבות בעיית המים, שנפתרה במידה רבה לקראת סוף העשור עם הקמת האיגום. גם המצב הכספי הלחץ ברובו של העשור לא נתן מנוח ועוד נושאים שונים. בספורט עשינו צעד גדול קדימה ונכנסנו לתחום הספורט התחרותי עם הקמת קבוצות הכדורעף ואולם הספורט בנעמן, ועם הקמת החוג לשיט. בתחום התרבות אפשר לציין את יום העלייה על הקרקע שהפך להיות חג הקיבוץ ואת "חג" החתונות שהפך להיות אירוע גדול בכל שנה וכמובן גם את פתיחת המועדון לחבר. גם בתחום הבריאות עברנו חוויה מיוחדת. ניתן לסכם ולומר כי היה זה עשור של פריחה כלכלית, חברתית ודמוגרפית. אך אין טוב בלי רע, ובעשור זה חוונו על בשרנו את מלחמת ששת הימים ואת נפילתם של ארבעה מבנינו יהי זכרם ברוך."

האם העבודה על החוברת הזו הייתה שונה מהעבודה על החוברות הקודמות? "בעיקר בהיקף העבודה. כמויות החומר היו עצומות – עלוני הקיבוץ, עלוני המוסד, זיכרונות של חברים ותיעוד של שיחות קיבוץ, ממש אוקיינוס. שמת לי לעצמי מטרה לקרוא הכל ולחפש את הנושאים הרלוונטיים ביותר. לאחר מכן כמו בכל חוברת מיינתי ובחרתי את הנושאים שראוי להתמקד בהם. בחוברת זאת היו כל כך הרבה נושאים, ש"הרשיתי" לעצמי להרחיב את המסגרת. בחוברת הפעם יש 300 עמודים, בשונה לחוברות הקודמות שהכילו כ- 200 עמודים. אני מאמין שחוברת זאת, כמו גם קודמותיה מאפשרת לנו דרך עיון בדילמות, בדרך מימוש הערכים, בהתמודדות עם הקשיים והאתגרים, בהתייחסות לכישלונות ולהצלחות לזהות את המאפיינים המיוחדים של עין המפרץ ולהתחיל לגבש ולעצב את הנרטיב שלו."

מה הביא אותך לכתוב על ההיסטוריה של הקיבוץ? "התחלתי בכך מתוך סקרנות. ריתק אותי לבדוק איך יום אחד, קמים אנשים ומקימים קיבוץ – איך מתגבש הרעיון, ואז המעשה, מפולין הרחוקה ועד ההגעה לשטח חולי על חוף הים בבת גלים. על מה אנשים אלה מדברים ביניהם? איך הם יודעים מה לעשות? היה להם רעיון גדול ונשגב, איך מממשים אותו? התחלתי לחקור את השנה הראשונה בתולדות הקיבוץ, הבנתי שזה לא מספיק והרחבתי את היריעה לעשר השנים הראשונות של הקיבוץ. עם האוכל בא התיאבון – הסקרנות לא רק שלא פסקה אלא אף התגברה."

מה כולל תהליך ההכנה של כל חוברת? "השלבים הראשונים הם יותר טכניים, ולאחריהם יש הפקת תובנות ומסקנות. לפני ההוצאה הסופית של כל חוברת אני נותן אותה לכמה קוראים על מנת שיביעו את דעתם. בשנתיים האחרונות שמואל צימט ביצע תפקיד זה נאמנה, ואני מודה לו מאוד. אני מודה גם לשוש כץ, שמנגישה לי את חומרי הארכיון, וגם לניצה שעוזרת בפרסום ובהפצה של המוצר הגמור."

מה המוטיבציה שלך ליצור את החוברות? "יש כאן שילוב של מימוש עצמי ותרומה לקיבוץ. לי זה תורם המון, אני מקווה שגם לחברים רבים בקיבוץ ולקיבוץ כארגון. חברים רבים מפרגנים וזה בהחלט עידוד להמשיך."

האם ישנה חוברת חמישית באופק? "בהחלט, כבר התחלתי לקרוא את עלוני הקיבוץ של שנות השבעים.

אפשר לצפות שאחרי עשור סוער יחסית יגיע עשור רגוע יותר. האומנם? האם המגמה של פער הדורות תימשך ותעמיק? האם הגידול הדמוגרפי יימשך? האם הפריחה הכלכלית תימשך? מה יהיה הפריט הבא שיטלטל את הקיבוץ ויוציאו מאיזון? האם סוף-סוף נזכה באלופות בכדורעף? כרגע ישנן שאלות רבות לגבי צפונותיו של העשור החמישי. אמנם אני רק בתחילת הדרך אבל כבר נראה שיהיה מעניין..."

נר זיכרון

נפטרה 27.3.2000	כרובי צפורה	נפטרה 29.3.1949	לובלינר אסתר
נפטרה 11.3.2003	דרזדנר עודי	נפטרה 30.3.1963	כהן אסתר
נפטרה 6.3.2004	קרן נתן	נפטרה 20.3.1964	הררי סלה (שרה)
נפטרה 16.3.2004	ארצי איזק (יצחק)	נפטרה 4.3.1970	ולד לאה
נפטרה 30.3.2009	מאירי זהבה	נפטרה 25.3.1977	גורן קלרה
נפטרה 31.3.2015	לוי דבורה	נפטרה 6.3.1981	זמיר לולה (שרה)
נפטרה 18.3.2020	גלייזר רוברטו	נפטרה 7.3.1983	גורן יצחק
נפטרה 20.3.2020	שמואלי שמואל	נפטרה 8.3.1991	פרידמן פולה
נפטרה 5.3.2023	כץ אבנר	נפטרה 10.3.1997	רייז הניה
נפטרה 13.3.2023	דרזדנר נורית	נפטרה 2.3.1998	גולדברג הלה
		נפטרה 21.3.1999	לוינזון שולה (לבית קורקין)

יהי זכרם ברוך

סיכום פגישת הנהלת חינוך

המפגש התקיים בתאריך 18.2.24. נוכחים: בר, אלינור, רועי, יוסי בן סימון, איתן, עמר עמיר, ענת קורן ותמיר שחף. חסרים: עמית חורב ואיתי כהן. רשמו: תמיר, ענת ועמר.

- לאחר שנים של עשייה בחינוך בהם שימש **מתן גפן** כמנהל חינוך וכיו"ר חינוך בחרנו לקיים בישיבה זו ערב פרידה והוקרה למתן, בה ציינו את תרומתו רבת השנים והתגייסותו לנושא החינוך בתקופות משבר תחת קורונה ומלחמה. אורית גפן ונציגי מערכת החינוך הוזמנו לפרידה, שהייתה מאוד מרגשת.
- מתן יקר - בשם הנהלת החינוך, צוותי הגיל הרך והחינוך החברתי רוצים להודות לך ולאחל לך בריאות, ושתדע להנות מתקופת הפנסיה...
- תמיר מעדכן: ביה"ס "אופק" ומועצה אזורית מטה אשר פנו לגבי צורך במציאת פתרון הולם לתלמידיו על מנת לאפשר להם לחזור לימי לימוד מלאים בעקבות חוסר במבנים ממוגנים בבית הספר. בימים אלה יש נכונות והתגייסות של הקיבוץ לסיוע לביה"ס במציאת כיתות לימוד לכיתות ז'-ח' עד סוף השנה. מדובר במבנה הקומונה ומבנים נוספים. מתווה שלם יועבר להנהלה.
- הוחלט לאשר בצוות הניהול ניצול הזדמנות להחלפת גג רעפים במבנה מרחב צעיר ישן. יחד עם בחירת יו"ר חדש נקדם נושא פרוגרמה למבני החינוך, כפי שהוחלט בקיבוץ.
- עמר הציגה את ההצעה לסגור בתקופת החופש הגדול את המרחבים בימי שישי, וזאת לאחר בקשות הורים שהנושא ידון מספיק זמן לפני תחילת החופש הגדול.
- התקיים דיון ער בו עלו נושאים כגון - תקופה אינטנסיבית וממושכת לילדים ולצוות, רצון להימנע מתחלופת אנשי צוות והיעדרויות, הרוב המוחלט של קיבוצי המועצה סגורים בימי שישי במהלך החופש הגדול.
- סוכם - הנהלת החינוך מחליטה לסגור בימי שישי את המרח"בים. עמר תפרסם להורים מכתב מקדים מספיק זמן מראש.
- עד בחירת יו"ר חדש לחינוך - ענת ותמיר יכנסו את הצוות אחת לחודש ויפרסמו פרוטוקול לעלון.

למתן גפן היקר בהערכה והוקרה

לפי מנגינת השיר "שבט אחים ואחיות". כתבה: איתי כהן

וביחד לך נאמר מכל הלב מתן יקר, כולנו יחד מאחלים חיים בריאים ומאושרים	פזמון: והנה רגע לפני פרידה זמן לומר לך המון תודה על שעות של נתינה מסירות והקשבה ובטחון תמיד מוכן תמיד נכון...	דורות רבים של ילדים הורים צוותים מנהלים זכו ממך המון ללמוד לגדול לצמוח עוד ועוד.
זמן איכות עם משפחה עם הנכדים המון שמחה תעשה כל מה שאתה אוהב נתגעגע מכל הלב	נוכל לומר כאן בכנות פשטות ענווה נאמנות אהבת הארץ ידע חשוב הומור וסיפורים כל טוב	למערכת אתה אוצר גילך בהחלט אינו ניכר בנוכחות משמעותית תרומתך היא כה ערכית.
פזמון: והנה רגע לפני פרידה זמן לומר לך המון תודה על שעות של נתינה מסירות והקשבה ובטחון תמיד מוכן תמיד נכון...		היום כולנו נרגשים ולכבודך כאן נפגשים כמנהל ויו"ר חינוך בפרד כולנו עם חיוך

מהתשתיות – הודעה לגבי גגות החברים

לחברים שלום,
עקב מזג האוויר הקיצוני נוצר עומס רב של פניות בקשר לנזילות ורטיבות בגגות בתים פרטיים ומבני ציבור בקיבוץ. על פי החלטות הקיבוץ, החל מינואר 2024 השייך נכנס לתוקף וכל חבר אחראי לביתו. גג הבית הפרטי הוא באחריות החבר כולל תיקונים. אנו מציעים לפנות לקבלנים באופן פרטי לקבלת הצעות מחיר וביצוע תיקונים בגגות הבתים. פניה באופן פרטי תקצר מאוד את משך ההמתנה וביצוע העבודה לפיתרון הבעיה.
לשימושכם - רשימת קבלנים אשר עובדים בקיבוץ ויכולים לתת מענה לבעיות של רטיבות ודליפות מים מהגגות.

מרואן מריסט (גג) – 054-9535083	מחמוד רבאח – 052-2541260
עלי – 058-7940919	מוחמד – 050-2122090

מבני ציבור ודירות זמניות הינם באחריות הקיבוץ, ויטופלו על ידי אגף תשתיות ברגע שמזג האוויר יאפשר זאת.

אילן שחף
מנהל תשתיות

גנרטורים

לאחרונה נערכה בקיבוץ הצבעה על תקציב הקהילה. שמעון להט הגיש הסתייגות, ובה הציע לרכוש גנרטורים לכלל הקבוץ לעת חרום על חשבון הקטנת המענק לחברים. התקציב עבר, וההסתייגות של שמעון לא עברה. ביום ההצבעה נשלחו ב'מקומי' הבהרות לחברים בנושא, הן מהנהלת הקהילה והן משמעון. אמנם ההצבעה כבר נערכה, אך מכיוון שמדובר על מוצר בסיסי וחיוני – חשמל – בחרתי (דפי) להביא את עיקר הדברים גם לעלון:

עמדת הנהלת הקהילה – הנהלת המשק מקדמת תכנון ובחינת גנרציה ושילוב מערכות אגירה. אם הפרויקט יצא לפועל הוא יוכל לספק את התצרוכת גם לחרום. במקביל הוחלט בתקציב זה להחליף את הגנרטור המרכזי הישן. שכונה ששודרגה בתשתית חוברה לגנרטור, וכך מומלץ להמשיך ולבצע בהדרגה.

שמעון כתב לחברים – מאז שביעי לאוקטובר חלו שינויים בתפיסת המוכנות לחרום בכל המובנים, גם בתחום החשמל. לדעתי, הנהלת הקהילה לא נתנה מענה הולם ומספק בהכנת התקציב לתחום החשמל בחרום – הפסקת חשמל מחברת החשמל למספר ימים. תכנון ובחינה של גנרציה או מערכות אגירה זה מבורך, אבל האם הפרויקט יצא לפועל? האם הוא יצליח? האם הוא ייתן את הפתרון הרצוי? בעצם לא ידוע מתי יתקבל מענה להסתייגות שלי, וייתכן מצב בו לא יהיה מענה להפסקת חשמל מחברת החשמל בעתיד הקרוב. בנוסף, הסדרת גנרטורים בפרויקט שדרוג שכונות נותן מענה בטווח של 10-3 שנים, לא בשעת חרום בטווח זמן קרוב יותר.

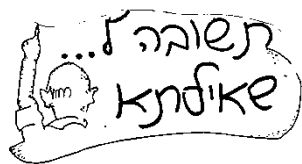
איסוף תרופות

אם יש אצלך תרופה/ות שעדיין בתוקף, ואין צורך בהן, בבקשה להביא לביתם של מתן ואורית גפן. התרופות נמסרות לעמותה למען מצוטי יכולת.
תודה רבה!

מי אחראי לתעלת הניקוז שליד שביל הבנים? התעלה הזאת היא פח אשפה על סטרואידים. יש בה מהכל - אשפת בניין, קלקרים, שקיות ניילון. באמת שמחה רבה! שלא לדבר על זה שבעלי החיים שחיים בתעלה, המוות אורב לפתחם על כל בליעת שקית ניילון ושאר מרעין בישין. בקרוב מזג האוויר יתחמם וגן התומר יחזור למסיבותיו וגלי האשפה שוב ימלאו את תעלת הניקוז, אז מי אחראי על ניקיונה (תזכורת - היא לא בשיוך, היא רכוש הקבוץ ואי אפשר להתנער ממנה)?
נספח: והיתושים? מי יצילנו מידם?

תודה, עדיה

תגובת רשות הנחלים גליל מערבי

אנו מודים לפונה על העלאת הנושא. הרשות תפנה בימים הקרובים לאיגוד ערים להגנת הסביבה גליל מערבי ולמשטרה הירוקה על מנת לחקור מי השליך את הפסולת. אנו קוראים לציבור לשמור על שכיות החמדה נקיות ולהימנע מהשלכת פסולת במרחב הציבורי.

מרחבי
האינטרנט

תקציב המדינה

מספרים שלפני כמה שנים, בעיירה לא גדולה, שודדים נכנסו לבנק ואחד מהם צעק: "אל תזוזו! הכסף שייך לבנק. החיים שייכים לכם!". מיד כל הנוכחים במקום נשכבו על הריצפה, בשקט ובלי פאניקה. זו דוגמה לאיך שניסוח נכון של משפט, יכול לגרום לכולם לשנות את תפיסת העולם שלהם. אחת הנשים נשכבה על הריצפה באופן פרובוקטיבי. שודד ניגש אליה ואמר: "גברתי, זה שוד ולא אונס. בבקשה תתנהגי בהתאם." זו דוגמה לאיך שצריך להתנהג מקצוען: להתמקד במטרה. בזמן הבריחה מהבנק, השודד הצעיר (בעל תואר ראשון) אמר למבוגר ביותר (שבקושי סיים בית ספר יסודי): "היי, אולי נספור כמה שדדנו?" הזקן ענה לו: "אל תהיה טיפש. זה המון כסף. בוא נחכה שיגידו בחדשות כמה כסף נשדד מהבנק." זו דוגמה לאיך שניסיון חיים חשוב יותר מכל תואר. אחרי השוד, מנהל הבנק אמר לרואה החשבון שלו: "בוא נתקשר למשטרה". רואה החשבון אמר: "חכה, לפני שנעשה את זה בוא נוסיף לסכום השוד את ה-800 אלף שהעברנו לעצמנו לפני כמה חודשים, ונגיד שגם אותם גנבו." זו דוגמה לניצול הזדמנויות. למחרת דיווחו שהבנק נשדד על סכום של 3 מיליון. השודדים ספרו את הכסף אבל גילו רק מיליון אחד. השודדים התחילו לרטון: "סיכנו את החיים שלנו בשביל מיליון אחד, בזמן שהנהלת הבנק שדדה 2 מיליון ולא מצמצו בכלל. אולי עדיף ללמוד איך עובדת המערכת, במקום להיות שודד רגיל?" זו דוגמה לאיך שידע יכול להיות שימושי יותר מכוח. מוסר ההשכל: תן לבן אדם אקדח, והוא יכול לשדוד בנק. תן לבן אדם בנק, והוא יכול לשדוד עם. ולאקטואליה הישראלית: כשעם שלם נשדד, וקורא לזה: "תקציב", זו דוגמה לעם מטומטם, שעוד חושב עצמו לעם נבחר.

שלח לעלון: אורן עציוני

מורה דרך לחוגי העשור ה-8

מרחבי
האינטרנט

שאלתי את אחד מחברי שחצה את גיל 70 ועובר לכיוון 80, איזה סוג של שינויים הוא מרגיש בעצמו? הוא שלח לי את השורות המעניינות הבאות, שאותן ברצוני לחלוק איתכם!

- אחרי שאהבתי את הוריי, את אחיי, את בת זוגי, את ילדי, את חבריי, עכשיו התחלתי לאהוב את עצמי.
- פשוט הבנתי שאני לא "אטלס". העולם לא נח על כתפי.
- הפסקתי להתמקח עם בעל החנות השכונתית. כמה אגורות נוספות לא הולכות לעשות לי חור בכיס, אבל זה עשוי לעזור לאיש לחסוך את דמי הלימודים של בתו.
- אני משלם למלצרית שלי טיפ גדול. הכסף הנוסף עשוי להעלות חיוך על פניה. היא עמלה לפרנסתה הרבה יותר קשה ממני.
- חדלתי מלומר לקשישים שהם כבר סיפרו את הסיפור הזה פעמים רבות. הסיפור גורם להם ללכת בנתיב הזיכרון ולשחזר את העבר.
- למדתי לא לתקן אנשים גם כשאני יודע שהם טועים. חובת הפיכת כולם למושלמים אינה עליי. שלום יקר יותר משלמות.
- אני נותן מחמאות בחופשיות ובנדיבות. מחמאות תורמות לשיפור מצב הרוח לא רק עבור המקבל, אלא גם עבורי. וטיפ קטן למקבל מחמאה, לעולם, לעולם אל תסרב, פשוט תגיד "תודה".
- למדתי לא להתעסק בקפל או בכתם קטן על חולצתי. האישיות מדברת בקול רם יותר מאשר מראה.
- אני מתרחק מאנשים שלא מעריכים אותי. אולי הם לא יודעים מה אני שווה, אבל אני יודע.
- אני נשאר רגוע כשמישהו משחק מלוכלך כדי לנצח אותי במירוץ "העכברים". אני לא חולדה וגם לא בשום מירוץ.
- אני לומד לא להיות נבוך מהרגשות שלי. הרגשות שלי הם שהופכים אותי לבן אדם.
- למדתי שעדיף להוריד את האגו מאשר לשבור מערכת יחסים. האגו שלי ישמור אותי מרוחק, ואילו כאשר אני מקיים מערכות יחסים לעולם לא אהיה לבד.
- למדתי להיות כל יום כאילו זהו יומי האחרון. אחרי הכל, זה אכן יכול להיות האחרון.
- אני עושה את מה שמשמח אותי.
- אני אחראי לאושר שלי, ואני חייב את זה לעצמי. אושר הוא בחירה. אתה יכול להיות מאושר בכל עת, פשוט בחר להיות!

**חוות המחדור
נפתחת
בשבת**

♥ ואתם מוזמנים

סודוקו

בינוני

	8	5		3	2	1		4
		4	6		5	9	8	7
1				4		2		
7		8		6				
								9
6	4	1					3	
4	6	3				7	9	
	5			7	8	3		6
8	1			9	6		4	

קל

				8	7	6		9
7	5		6	1				
9		8	4				3	
	7				8	2	6	
6	8	5		7		4		
2			9	6	1		7	
		6	7	9				
	9		8					2
3	4		1	2	5	9		

מתקדם

9	2	6		5			8	
			4					
		5		6				
			6		7			
3		4						
2			5	8				1
6	4		9			2		8
		9			5	6	7	

קשה

			8	9		5	1	6
8		9						
						7		
		1	5		8	9		
		5	4	7		8	6	
	7	8		6	9		5	1
	2		9	3			8	5
9	1			8		6	3	7
	8		7		6	2		

החתול קרע את הרשת?

מעוניינים להרכיב רהיט של איקאה?

יקי ישמח לעמוד לרשותכם: מגוון תיקונים והתקנות, תלייה, התאמת נגישות, תיקון רשתות ותריסים, תיקון ארונות (ידיות, מגירות וצירים) ועוד.
יחס אישי ומחירים נוחים.

בית מארח - ביום ראשון 3/3 בשעה 17.30, והפעם בביתם היפה של **רונית ודובי רייז**. יהיה מענין ונעים, מוזמנים כולם באהבה.

מועדון יום ג' – ביום שלישי 5.3.2024 בשעה 18:00 ניפגש עם אהובה דותן לשיחה על **צ'רצ'יל**, **מסך הברזל והמלחמה הקרה**. כולם מוזמנים.

טיולי תרבות וטבע – "מסע אדום"

• ביום רביעי 6.3.24, בהדרכת דובי סגל • יציאה בשעה 06:00 • בדרך הפסקת שירותים באלונית כביש 6. • הפסקת קפה וארוחת בוקר בצומת בית קמה. • ארוחת צהרים (חופשית) באחד מקניוני האזור. • הביאו איתכם מזון, פירות, מים וכסאות. • עלות למשתתף: 100 ₪ • חזרה משוערת: 18:30	אנו מזמינים את חברי "סבבא" למסע תמיכה והזדהות עם תושבי הדרום. במהלך הסיור ניפגש עם שרה ערבה ממושב כפר מימון, שאיבדה חלק ממשפחתה בנחל עוז, נערוך שני טקסי זיכרון לזכר עידן רז (בבארי) ולין דפני (בנובה). נסייר בעיר שדרות, נעלה לתצפית על עזה מגבעת הארבעה, ניפגש עם איש משטרה מקומי, נבקר בעוד במספר אתרים הקשורים ל-7.10. וכמובן נהנה מהטבע ופריחת הכלניות.

הרצאה בסבבא, יום רביעי 13.3.24 במועדון – ביקרתם לאחרונה בביירות? אפליקציות המיקום בטלפון השתגעו קצת לאחרונה, וגם הווייז מזייף דווקא כשצריך אותו...? בהרצאה זו ננסה להבין איך פועל GPS, ואיפה כדאי לקנות כנאפה אם אתם כבר בביירות (סתם, לא). את ההרצאה יעביר **תומר פלג**, מנהל פרויקט בחברת רפאל. 9:30 – קפה ועוגות של **יונה פפר ואור**, 10:00 – תחילת ההרצאה.

הצגות בסבבא:

הפרח בגני – מחזמר על פי סיפור חייו ושיריו של זוהר ארגוב.

סיפורו של המלך זוהר ארגוב טומן בחובו שירה תימנות שורשית ונוגעת, לצד עוני וילדות קשה לאב אלכוהוליסט ולאם אוהבת וחסרת אונים. קריירה מסעירה מלווה בשירים חד פעמיים לצד מאבקים חברתיים ואישיים, רצון עז להצליח ולכבוש לעצמו מקום בלב האומה, לצד התמכרות קשה לסמים, אלימות מתפרצת, וכמיהה עזה לאהבה ולחיים טובים.

קריית חיים, יום א' 17.3 בשעה 11.00.

מחיר: 129 ₪

נרות יום-הולדת

לכבוד יום הולדת 17 אמא של ארנסטין מלמדת אותה לאפות את העוגה שעוברת דורי דורות במשפחה. לנגד עינינו חולפות 90 שנות חייה של ארנסטין, מגיל 17 עד גיל 107: מילדות לזקנה, מאהבות לאכזבות, מרגעי כאב ואובדן לרגעים של התעלות הנפש, מסע רב תהפוכות שרק דבר אחד נותר בו יציב: טקס אפיית העוגה, מדי שנה, ביום ההולדת.

קרית-מוצקין, יום א' 10.3 בשעה 11.00.

מחיר: 65 ₪

ההרשמה באווטסאפ של עירית – 052-3967085.

דפטר בית

ביום ראשון (3/3) ב-20:00 במועדון - דני רחמים וכלתו נעמה גרים במרחק בתים בודדים זה מזאת בקיבוץ נחל עוז. ב-7/10 בשעות אחה"צ נותק הקשר הסלולרי בינם ובין בני משפחתם האחרים בקיבוץ. נתכנס לשמוע את סיפורם.

20:00- קפה ועוגה ★ 20:30 סיפורם של דני ונעמה

יום האישה

ביום חמישי 7/3 אתן מוזמנות לערב שכולו עבורכן. נפתח בארוחה טעימה ונמשיך בערב נשים עם נעם דן. צפו להפתעות!

שימו לב - הטיול שהיה אמור להתקיים השבת נדחה ל-16.3, פרטים נוספים בקרוב.

වෛරය, වෛරය, වෛරය

זוכרים את לין דפני

במשחק הקרוב ייערך טקס לזכרה של לין דפני ז"ל שנרצחה ב-7.10. במסיבת הנובה. לין הייתה תושבת המועצה ואין אחד שלא ידע כמה היא קרן שמש וזוהרת.

הטקס ייערך בתחילת המשחק לכן מבקשים מכולם להגיע בזמן.